UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria quinta in cena domini Statio ad sanctum ioannem. in laterano. Jntroitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

deum: qui in eadē dãnatione
es. Et nos quidē iuſte: nã di/
gna factis recipimus: hic vo
nihil mali geſſit. C Et dice/
bat ad ieſum S Dñe memen
to mei: dũ veneris in regnum
tuũ. C Et dixit illi ieſus ✠
Amē dico tibi: hodie mecum
eris in paradiſo. C Erat au
tē fere hora ſexta: ⁊ tenebre fa
cte ſũt in vniuerſa terra vſq̃
in horã nonã. Et obſcurat⁹ ē
ſol: ⁊ velũ tēpli ſciſſũ ē medi/
um: ⁊ clamãs ieſus voce ma/
gna ait ✠ In manus tuas cō
mēdo ſpm̃ meum. C Et hec
dicēs expirauit. V idēs aũt
cēturio qđ factũ fuerat: glĩfi/
cauit deũ dicēs: S Vere hic
hō iuſtus erat. C Et oīs tur
ba eorꝫ q ſimul aderãt ad ſpe
ctaculũ iſtud: ⁊ videbãt q̃ fie
bãt: ꝑcutiētes pectora ſua re/
uertebantur. Stabãt aũt oēs
noti ei⁹ a longe: ⁊ mulieres q̃
ſecute erãt eũ a galilea hec vi
dētes. Hic legit̃ ī tono euãgelij.

ET ecce vir noīe io/
ſeph: q erat decurio vir
bon⁹ ⁊ iuſt⁹: Hic nō ɔſenſerat
ɔſilio ⁊ actib⁹ eorꝫ ab arima/
thia ciuitate iudee: q expecta
bat ⁊ ipe regnuꝫ dei: Hic ac/
ceſſit ad pilatũ: ⁊ petijt corp⁹
ieſu. Et depoſitũ īuoluit ī ſyn
done: ⁊ poſuit eum in monu/
mēto exciſo: ī quo nõdũ q̃ſq̃ꝫ
poſitus fuerat. Offer. Dñe ex
audi orationē meã ⁊ clamor me
us ad te ꝑueniat. Secreta

PUrifica nos miſericors
deus: vt eccl'ie tue ꝑces q̃ tibi
grate ſunt pia munera deferē
tes: fiãt expiatis mētibus gra
tiores. Per. Cõio. Potũ me/
um cũ fletu tēperabã q: eleuans
aliſiſti me: ⁊ ego ſicut fenũ arui:
tu aũt dñe in eternũ ꝑmanes: tu
exurgens miſereberis ſyō q: ve
nit tp̄s miſerendi ei⁹. Poſtcõ.

LArgire ſenſib⁹ noſtris
ops deus: vt ꝑ tempora
lem filij tui mortē quã myſte/
ria venerãda teſtantur vitaꝫ
nobis te dediſſe ꝑpetuã ɔfi
damus. Per eũdē. Sup po/
pulũ Orõ.

REſpice q̃s
domine ſuper hanc fa
miliam tuaꝫ pro qua domin⁹
noſter ieſus chriſtus non du/
bitauit manib⁹ tradi nocētiũ:
et crucis ſubire tormentum.
Qui tecum viuit ⁊ regnat.

Feria quinta in cena domini Statio ad ſanctum ioannem. in laterano. Introitus.

NOs aũt gl'iari opor/
tet in cruce domini
noſtri ieſu chriſti: in
quo eſt ſalus vita et
reſurrectio nr̃a: ꝑ quē ſaluati ⁊ li
berati ſumus. Ps. De⁹ miſereat̃

noſtri:⁊ benedicat nobis: illumi
net vultum ſuum ſuper nos: ⁊
miſereatur noſtri. Et dicitur.
Gloria i excelſis deo. Oratio.
DEus a quo ⁊ iudas ꝓdi
tor reatus ſui penã ⁊ cõ
feſſiõis ſue latro premiũ ſum
pſit: ꝯcede nob̃ tue ꝓpitiatõis
effectũ: vt ſicut in paſſiõe ſua
ieſus xp̃s dñs noſter diuerſa
vtriſqꝫ intulit ſtipendia meri
toꝝ: ita nobis ablato vetuſtatꝭ
errore: reſurrectõis ſue grãm
largiat̃. Qui. Et hec oõ tm̃
dicit̃. Ep̃la ad corinth. j. ca. ij.
FRatres: Cõuenietibus
vobis in vnuz iam non
eſt dñicam cenã manducare.
Unuſquiſqꝫ enim ſuam cenã
preſumit ad manducãdũ. Et
alius quidẽ eſurit: alius autẽ
ebrius eſt. Nũqd domos non
habetis ad mãducandũ ⁊ bi
bendũ? Aut eccl̃iaz dei ꝯtẽni
tis: ⁊ ꝯfunditis eos q nõ hñt?
Quid dicã vob̃? Laudo vos.
In hoc non laudo. Ego eniz
accepi a dño: qd̃ ⁊ tradidi vo
bis: qm̃ dñs ieſus i qua nocte
tradebat̃: accepit panẽ: ⁊ grãs
agens fregit: ⁊ dixit: Accipite
⁊ manducate. Hoc eſt corpus
meũ: qd̃ ꝓ vobis tradet̃. Hoc
facite in meã cõmemorationẽ
Similiter ⁊ calicez poſtqꝫ ce
nauit dicens. Hic calix nouũ
teſtamentum eſt in meo ſan
guine. Hoc facite quotiẽſcũ
qꝫ bibetis in meam comme
morationez. Quotienſcunqꝫ
enim manducabitis panem
hunc: ⁊ calicem bibetis mor
tem domini annũciabitis: do
nec veniat. Itaqꝫ quicũqꝫ mã
ducauerit panem hũc: vel bi
berit calicẽ dñi indigne: reus
erit corporis ⁊ ſanguinis dñi.
Probet aũt ſeipſuz hõ: ⁊ ſic d̃
pane illo edat: ⁊ de calice bi
bat. Qui enim mãducat ⁊ bi
bit idigne: iudiciũ ſibi mãdu
cat ⁊ bibit: nõ diiudicans cor
pus dñi. Ideo inter vos mul
ti infirmi ⁊ imbecilles: ⁊ dor
miũt multi. Qꝫ ſi noſmetipos
diiudicaremus: nõ vtiqꝫ iudi
caremur. Dũ iudicamur aũt
a dño corripimur: vt nõ cum
hoc mũdo dãnemur. Grad.
Chriſtus factus eſt ꝓ nobis obe
diens vſqꝫ ad mortẽ: mortẽ autẽ
cruc. V. Propter qd̃ ⁊ deꝰ exalta
uit illũ: ⁊ dd̃it illi nomẽ qd̃ ẽ ſup
oẽ nomẽ. Scd̃z ioãnẽ. xiij. ca.
ANte diem feſtũ paſche
ſciẽs ieſus qꝛ venit eiꝰ
hora: vt trãſeat ex hoc mũdo
ad pr̃em cũ dilexiſſz ſuos qui
erãt i mũdo: i finẽ dilexit eos.
Et cena facta: cũ diabolus iã
miſiſſet i cor: vt traderet eũ iu
das ſimonis ſcariothis: ſciẽs

q̄ꝛ oia dedit ei pater i manꝰ: ⁊
qꝛ a deo exiuit: ⁊ ad deũ vadit
ſurgit a cena: ⁊ ponit veſtimẽ
ta ſua Et cũ accepiſſ lintheũ
p̄cinxit ſe. Deinde miſit aquã
in pelui: ⁊ cepit lauare pedes
diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ⁊ extergere
lintheo: quo erat p̄cinctꝰ. Ue
nit ergo ad ſimonẽ petrũ. Et
dicit ei petrꝰ. Dñe tu mihi la
uas pedes? Rñdit ieſus ⁊ di-
xit ei. Q̄d ego facio tu neſcis
modo: ſcies aũt poſtea. Dicit
ei petrus. Non lauabis mihi
pedes in eternũ. Rñdit ei ie-
ſus. Si nõ lauero te: nõ habe
bis partẽ mecum. Dicit ei ſi-
mon petrꝰ: Dñe nõ tm̃ pedes
meos: ſ ⁊ manꝰ ⁊ caput. Dicit
ei ieſus. Qui lotꝰ eſt: nõ indi-
get niſi vt pedes lauet: ſed eſt
mũdꝰ totꝰ Et vos mũdi eſtis:
ſ nõ oẽs. Sciebat eni quiſnã
eſſ q traderet eũ Propterea
dixit: nõ eſt mũdi oẽs Poſtq̄
ergo lauit pedes eoꝝ: accepit
veſtimẽta ſua: ⁊ cũ recubuiſſ
iteꝝ dixit eis. Scitis qd fece-
rim vobis? Uos vocatis me
magiſter et dñe: ⁊ bñ dicitis.
Sũ etenim. Si ergo ego laui
pedes vr̃os dñs ⁊ magiſter: ⁊
vos debetis alter alterius la-
uare pedes. Exẽplũ eni dedi
vobis: vt quẽadmodũ ego fe
ci vobis: ita ⁊ vos faciatis. Et
dicit Credo. Offert. Dextera
dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exal
tauit me: nõ moriar ſ viuã: ⁊ nar
rabo opera domini. Secreta.

IPſe tibi q̄s dñe ſãcte pa
ter oĩps eterne deꝰ: ſacri-
ficiũ noſtꝝ reddat acceptũ: q
diſcipl'is ſuis in ſui cõmemo-
ratiõe hoc fieri hodierna tra-
ditiõe mõſtrauit: ieſus xp̄s fi-
lius tuꝰ dñs nr̃. Infra actioẽ

COmmunicãtes ⁊ diem
ſacratiſſimu celebrãtes
quo dñs noſter ieſus xp̄s pro
nob eſt traditꝰ: ſ ⁊ memoriã.
⁊c̃. Alia infra actione.

HAnc igit oblationẽ ſer-
uitutis noſtre: ſed ⁊ cũcte fa-
milie tue: quã tibi offerimus
ob diez: in quo dñs noſter ie-
ſus xp̄s tradidit diſcipl'is cor
poris ⁊ ſanguinis ſui myſte-
ria celebrãda q̄s dñe vt placa
tus accipias: dieſq noſtros i
tua ⁊c̃. Alia infra actionem.

QUi pridie q̃ p nr̃a om
niũq ſalute pateretur:
hoc eſt hodie: accepit panẽ i
ſanctas ac venerabiles manꝰ
ſuas ⁊c̃. Agnus dei dicitur: ſ
pax non dat. Hodie reſeruat
ſacerdos in loco honeſto ⁊ cõ
ueniẽti vnã hoſtiã ꝯſecratã p
ſequente die: in quo non con-
ficit: vel etiã plures: ſi neceſſe
fuerit p infirmis: ſanguinem

do totum ſumit. Deinde fra/
tres imediate cōicāt: ⁊ poſtea
cōpletur miſſa. Cōio. Dn̄s ie
ſus poſtq̄ cenauit cū diſcipulis
ſuis: lauit pedes eorū: ⁊ ait illis:
ſcitis quid fecerim vobis ego do
minꝰ ⁊ magiſter: exēplū dedi vo
bis: vt ⁊ vos ita faciatꝭ. Poſtcō

Repleti vitalibꝰ alimo/
nijs: q̄s dn̄e deus nr̄: vt
qđ tēpore noſtre mortalitatis
cultu exeqmur: imortalitatis
tue munere ꝯſequamur. P.
Et dicit Ite miſſa eſt. Poſt re
fectionem ſacerdos cum aco
lito denudat altaria legendo
an̄. Diuiſerunt ſibi veſtimenta
mea: ⁊ ſuper veſtē meā miſerūt
ſortē. Cū toto pſalmo. Deus
deus meus reſpice. Poſt nu
dationē altariū hora cōpeten
ti facto ſigno cum tabula con
ueniūt fratres ad faciendum
mandatū. Maiores abluunt
pedes mioribꝰ: tergūt ⁊ oſcu
lant: ⁊ iterim hec ſubſcripta
cantant: vel omnia vel ī par/
te ꝑ diſpoſitiōe cantoris. An̄.
Mandatū nouū do vobis: vt di
ligatis inuicem ſicut dilexi vos
dicit dn̄s. ps. Beati imaculati
Et repetitur immediate an̄.
Mandatū Et ſic alie an̄e que
habent pſalmos vel verſus
repetūtur. Et nota q̄ de quo
libet pſalmo nō dī niſi vnꝰ v.

Poſtq̄ ſurrexit do/ An̄.
minus a cena: miſit aquā
in peluim: ⁊ cepit lauare pedes
diſcipulorū ſuorum: hoc exem/
plum reliquit eis. ps. Magnus
dominus ⁊ laudabilis nimis: in
ciuitate dei noſtri in monte ſan/
cto eius. An̄. Dn̄s ieſus poſtq̄
cenauit cum diſcipulis ſuis lauit
pedes eorum: ⁊ ait illis: Scitis
quid fecerim vobis ego domi/
nus ⁊ magiſter: exemplum dedi
vobis: vt ⁊ vos ita faciatis. An̄.
In diebus illis: mulier que erat
in ciuitate peccatrix: vt cogno/
uit q̄ ieſus recubuit in domo ſi/
monis leproſi: attulit alabaſtrū
vnguenti: ⁊ ſtans retro ſecus pe
des domini ieſu lachrymis ce/
pit rigare pedes eius: ⁊ capillis
capitis ſui tergebat: ⁊ oſculaba/
tur pedes eius: ⁊ vnguento vn/
gebat. ps. Benedixiſti domine
terram tuam: auertiſti captiuita
tem iacob. An̄. Maria ergo vn
xit pedes ieſu: ⁊ exterſit capillis
ſuis: ⁊ domus impleta eſt ex odo
re vnguenti. ps. Domine ne in
furore tuo arguas me: neq̄ī ira
tua corripias me. An̄. Uos vo
catis me magiſter ⁊ domine: et
bene dicitis: ſum etenim: ſi ego
laui pedes veſtros dominus et
magiſter: ⁊ vos debetis alter al/
terius lauare pedes. v. Exem/
plum enī dedi vobis: vt ⁊ vos

ita faciatis. Añ. Diligamus nos
inuicē: quia charitas ex deo eſt
ꝛ qui diligit fratrē ſuum: ex deo
natus eſt: ꝛ videt eum. ps. Quā
dilecta tabernacula tua domine
virtutum: concupiſcit: ꝛ deficit
anima mea in atria domini. Añ.
Ubi charitas ꝛ dilectio: ibi ſan-
ctorum eſt congregatio: ibi nec
ira eſt: nec indignatio: ſed firma
charitas in perpetuum: chriſtus
deſcendit mundū redimere: vt
liberaret a morte hominem: exē-
plum dedit ſuis diſcipulis: vt ſi-
bi inuicem pedes abluerent. ps.
Deus miſereat nostri ꝛ bñdicat
nobis: illuminet vultum ſuum
ſuper nos: ꝛ miſereatur noſtri.
Añ. Cōgregauit nos xp̄s ad glo-
rificādū ſeipſum: reple domine
aīas nr̄as ſcō ſpū. ℣. A ſolis or-
tu ꝛ occaſu: ab aquilone ꝛ mari.
Añ. Mulier que erat in ciuita-
te peccatrix attulit alabaſtrū vn-
guenti: ꝛ ſtās retro ſecus pedes
dn̄i ieſu: lachrymis cepit rigare
pedes eius: ꝛ capillis capitis ſui
tergebat. ℣. Dū eſſet rex in accu-
bitu ſuo: nardus mea dedit odo-
rē ſuauitatis. Añ. Dn̄e tu mihi
lauas pedes? rn̄dit ieſus ꝛ dixit
ei: ſi nō lauero tibi pedes: nō ha-
bebis partē mecū. ℣. Uenit er-
go ad ſimonē petrū: ꝛ dixit ei pe-
trus. Et repetit añ. Dn̄e tu mi-
hi. ℣. Quod ego facio: tu neſcis
modo: ſcies aūt poſtea. Et repe-
tit añ. Dn̄e tu mihi. ℣. Non tm̄
pedes meos: ſed ꝛ manus ꝛ ca-
put. Et repetit añ. Domine tu
mihi. ℣. Si ego dominus ꝛ ma-
giſter veſter laui vobis pedes: q̄-
to magis debetis alter alteri⁹ la-
uare pedes. ps. Audite hec om̄s
gentes: auribus percipite oēs q
habitatis orbem. Añ. In hoc co-
gnoſcent om̄es q: mei eſtis diſci-
puli: ſi dilectionē habueritis ad
inuicē. Añ. Maneāt in vobis fi-
des: ſpes: charitas tria hec: ma-
ior autem horū eſt charitas. ℣.
Nunc autē manent fides: ſpes:
charitas: tria hec Añ. Bn̄dicta
ſit ſancta trinitas: atq; indiuiſa
vnitas: confitebimur ei: q: fecit
nobiſcū miſericordiā ſuam. ℣.
Bn̄dicamus patrē ꝛ filiū cū ſctō
ſpū. Añ. Ubi charitas ꝛ amor:
deus ibi eſt. ℣. Cōgregauit nos
in vnum chriſti amor. ℣. Exulte-
mus ꝛ in ipſo iocūdemur. ℣. Ti-
meam⁹ ꝛ amem⁹ deum viuum
ꝛ ex corde diligamus nos ſynce-
ro. Et repetit añ. Ubi charitas
ꝛ amor. ℣. Qui non habet chari-
tatem: nihil habet. ℣. Et in tene-
bris ꝛ vmbra mortis manet. ℣.
Nos alterutrum amemus: ꝛ in
die. ℣. Sicut decet ambulemus
lucis ꝓles. Et repetit añ. Ubi
charitas ꝛ amor. ℣. Clamat do-
min⁹: ꝛ dicit clara voce. ℣. Ubi

fuerint in vnum congregati. ℣.
Deus ꝓpter nomen ſimul tres
vel duo. ℣. Et in medio eoꝝ ego
ero. Et repetit̃ añã. Ubi chari
tas. ℣ Simul ergo cũ in vnũ cõ
gregamur. ℣. Ne nos mẽte di/
uidamur caueamus. ℣ Ceſſent
iurgia maligna: ceſſent lites. ℣.
Et in medio noſtri ſit xp̃s deus.
Et repetit̃ añ. Ubi charitas. ℣.
Charitas eſt ſũmũ bonũ amplũ
donũ. ℣ In qua pendet totus
ordo preceptoꝝ. ℣. Per quã ve
tus atq; noua lex iplet̃. ℣. Que
ad celſa celi mittit ſe repletos.
Et repetit̃ añ. Ubi charitas. ℣
Nam vt ⁊ charitas cõiungit ab/
ſentes. ℣ Sic diſcordia diſiun/
git ⁊ preſentes. ℣. Quia chari.
tas preceptis in duobus. ℣ Cõ,
ſtat quibus deus atq; oĩs homo
Et repetit̃ añ Ubi charitas. ℣
Et per coccum priſca lege figu/
ratur. ℣ Qui colore tingi rubro
bis iubetur. ℣. Uere memor dat
fraternus amor vitam. ℣ Et per
petuã malignis dabit penaz. Et
repetit̃ añã. Ubi charitas. ℣.
Unanimiter excelſum implore/
mus. ℣. Ut det pacem clemens
noſtris in diebus. ℣. Iungat fi/
dei ſpeiq; opus bonũ. ℣. Et con
ſortium captemus supernorum.
Et repetit̃ añ Ubi charitas. ℣
Similes quoq; cũ beatis videa
mus. ℣ Gloriãter vultũ tuũ xp̃e
deus. ℣. Gaudiũ qd̃ eſt immẽſũ
atq; probum. ℣. Secula per in/
finita seculoꝝ. Amẽ Feria. vj.
in paraſceue horã ſexta: fr̃es
conuenientes ad eccleſiam di
cunt nonam: ⁊ interim ſacer,
dos ⁊ miniſtri induti miſſali/
bus indumentis: cõpleta no,
na ſine luminaribus ⁊ incẽſo
procedunt: ⁊ ante altare pro,
ſtrati aliq̃zdiu orent. Accoliti
vero interim vnã tm̃ tobaleã
extendũt ſuper altare: ⁊ ſacer
dos finita orone ſua deoſcula
tur altare: ⁊ in loco ſuo cũ mi
niſtris ſedet: vnus vo ſubdia,
conus procedit ad legẽdũ ⁊ ſi
ne titulo icipit ꝓphetiã. Pro
phetia pma oſee. vj. capitulo

HEc dicit dñs: In tribu
lation e ſua mane ↄſur
gent ad me. Uenite reuerta/
mur ad dñz: q: ipſe cepit ⁊ ſa
nabit nos: percutiet ⁊ curabit
nos. Uiuificabit nos post du,
os dies: ⁊ in die tertio ſuſcita
bit nos: ⁊ viuemus in conſpe
ctu eius: ſciemus ſequemurq;
vt cognoſcamus dñm. Quaſi
diluculũ preparat⁹ eſt egreſ,
ſus eius: ⁊ veniet quaſi hym/
ber nobis tẽporaneus: ⁊ ſero,
tinus terre. Quid faciam tibi
ephrai? Quid faciã tibi iuda?
Miſericordia vr̃a quaſi nu/
bes matutina: ⁊ q̃ſi ros mane